

fram for partiet

MARS
1974

Diskusjonsblad for Oslo

VI SAMLES TIL MØTE MED MENINGER MANGE

MEN ENHET OM LINJA ER SISTE ORD

Tom side

KORT RISS OVER SITUASJONEN I 1.MAI-ARBEIDET.

Det skulle ikke være nødvendig å presisere vårt syn ytterligere. To viktige tillegg:

I KK 9/74 har dere løst at vi stiller sosialisme som en av hovedparolene i år. Mange vil sikkert undre seg, og SV-erne vil si at nå har m-l-erne skiftet linje igjen. Jeg tror det er viktig å ha klart for seg det kampen faktisk sto om i fjor. Det var først og fremst om organisasjoner som ikke hadde sosialisme i programmet kunne reservere seg.

Dessuten vil det i år være en parole som virker samlende på venstre-sida og i fagbevegelsen, for å vise at det eksisterer et sosialistisk alternativ til venstre for DNA-ledelsen.

Den andre saken har vært lansert men trenger presisering. Det gjelder kravet om likestilling, og spesielt likestilling i talerspørsmålet. Vårt krav her er helt klart og entydig. Vi krever at hvis SV skal være med og plukke ut vår taler, skal vi være med og plukke ut deres. Hvis de skal følge sin egen, skal vi velge vår. Kort sagt, vårt krav er en av hovedtalerne. Vi mener det er på tide at vi slår til mot den form for anti-kommunisme som praktiseres av SV. Ved å skulle holde oss øde ved større arrangementer, og på den måten slippe å anerkjenne oss. Dette er til stor skade for den revolusjonære delen av norsk arbeiderbevegelse. Dette kravet er rimelig: vi mobiliserer 2/3 av toget og gjør mesteparten av arbeidet. Selvsagt ville vi ikke stille et slikt krav ved f.eks. Stortingsvalget. Det er viktig at folk som måtte være uenige i dette tar det opp med lagsstyfene sine, for å diskutere det.

Hva skjer så i SV? SV har etter Samorg.møtet ikke foretatt seg noe med 1.maiarbeidet offisielt, i Oslo. På tillitsmannsmøtet 25/2 i SV virket det som om der kom fram flere syn.

1. SV skal danne sin egen faglig 1.maifront-komite hvor vi kan få være med hvis vi er snille barn. Dette er blitt sagt av flere folk fra SV. I denne varianten er det også en del ærlige som sier at vi må ha et tog som ifjor, men "dere må være snille og ikke stille så harde krav."

2. Den andre linja går ut på å vente på nytt tilbud fra Samorg. Iflg. Per Ryanes er det gitt klarsignal fra toppen i DNA om at Samorg kan komme med et nytt tilbud ovenfor SV. Med nye paroler. Dette rimer også med den linja de har kjørt i Bergen, hvor DNA har kommet med et tilbud til SV. Tilbudet går ut på følgende: a) ingen kritikk av LO-ledelsen i toget. b) tillate ja og nei til Nato-paroler og den stilen. c) en del progressive paroler. Talerspørsmålet har de løst på følgende måte: SV skal få taler før toget går, og DNA etter toget. Talerne får 20 min. hver. SV har ennå ikke godtatt dette, men venter på beskjed sentralt fra, slik at det fremdeles er fullt mulig med DNA-SV-tog.

Jeg tror også at skal det bli et tog på venstresida må SV føle at de er nødt til å være med på det. DVS. at vår mobilisering på grunnplanet er så god at de føler seg presset til det.

Siste opplysninger vi har fått går ut på at Rolf Dahl jobber som en strikk for å få laget en egen SV-komite 1.mai. Det sies også at de vil kalle den Faglig 1.maifront! Dette vil sjølsagt være en grov provokasjon.

Derfor er nå av avgjørende betydning for oss å gripe initiativet så raskt som mulig. For å få på SV-ere og andre før SV kommer med sin linje. Hvis SV kommer med en linje er det da dødsens viktig at vi ikke lar oss bringe ut av fatning, men danner våre lokale 1.maifront-komiteer som kjører enhetstilbud til SV. Men det er viktig å være rask på labben!

FULL INNSATS FOR STREIKEN³

BAKGRUNN

Ved tariffoppgjøret i 72 fikk betjeninga ved Holmenkolbanen inn en avtale om redusert arbeidstid. Dette skulle tre i kraft 1/7 1973.

I mellomtiden har Oslo Kommune kjøpt opp aksjemajoriteten i HKB og er blitt den reelle arbeidsgiver. Grunnen til at O.K. ikke ville innfri avtalen er at dette ville få "konsekvenser" for andre ansatte i O.K., i første rekke Oslo Sporveier.

O.K. nektet altså å innfri avtalen og håpet at betjeninga ville godta dette uten å mukke.

STREIK

Etter en del intern kamp mot AP-folka i foreningsstyret vedtok betjeninga å gå til streik for å tvinge arbeidsgiveren til å respektere avtalen. Erfaring viser at enhver streik i Norge i dag kommer i konflikt med AP, og dette gjelder spesielt i en AP-dominert kommune som Oslo.

HVEM ER FIENDEN?

I Oslo Kommune har AP flertallet sammen med SV. O.K.s lønnsutvalg som er politisk sammensatt domineres også av AP. Det er altså AP som bestemmer hvilken lønnspolitikk som kommunen skal føre. Når Norsk Kommuneforbund (som også er AP-leda) forhandler for medlemmene, forhandler i realiteten AP med seg sjøl! Vi kan lett forestille oss åssen "forhandlinger" det er.

LANGVARIG STREIK

Allerede nå har denne streika

vart lenger enn noen annen konflikt etter krigen (streika i Drag unnatt). Det er spesielt to grunner til dette:

1. At AP nå ønsker å "statuere et eksempel" på at ville streiker ikke lønner seg. NKF-klubber og foreninger i Oslo har vist en kraftig progressiv utvikling de siste åra (Sporveien, teatrene, sosiale etater, m.fl.), og AP-ledelsen i forbundet mister stadig mer grep om sine medlemmer. Det er derfor viktig for AP-ledelsen å knekke HKB-streika for om mulig å stoppe denne utviklinga.

2. Det er også viktig for DNA-ledelsen å knekke streika pgs. det kommende lønnsoppgjøret. Klassefienden ønsker selvfølgelig ikke et lysende eksempel på at streik nytter foran de kommende forhandlinger. Omvendt er det viktig for arbeiderklassens kampmoral at streika vinner.

SV

SV har i denne saka vist at de overhode ikke er i stand til å støtte arbeidsfolk i kamp. Et eksempel: da vi tok kontakt med SV for å danne en støttekomite sa Odd Nordheim (faglig sekr. i SV) at det var greit. Vi ble enig om en dato for stiftelsen. Da vi rett før det avtalte møtet ringte for å sjekke, hadde SV funnet ut at de likevel ikke ville danne støttekom. Vi så da at vi kom til å lage støttekom. i alle fall, og først da kom SV.

I Støttekomiteen har SV hele tiden gått mot alle former for aktivitet. Det eneste som komiteen

derfor har gjort til nå av "aktivitet" er allernådigst å sette navnet sitt på en innbydelse til åpent møte i Folkets Hus. (Streikekomiteen måtte ta seg av arr. og øk.)

OSS

Kamerater: streika ved HKB er nå brennpunktet for klassekampen i Oslo-området! Det er bare kommunistene som er i stand til å gå i spissen for støttearbeidet. Hvis vi mener noe med parolen om å rette blikket mot arbeiderklassen må vi vise det ved å kaste oss ut i støttearbeidet.

Jeg mener at vi har vært alt for lite aktive i støttearbeidet til nå. Da Streikekomiteen arrangerte åpent møte i Folkets Hus kom 3-400, ca. 200 våre. På støttekonserteren

søndag 24. kom det bare 250 folk!

ALLE PARTILAGSTYRER MÅ DISKUTERE STREIKEN OG STØTTEARBEIDET.

Skal streika vinnes må det en helt annen aktivitet i støttearbeidet.

Senter for materiale fungerer hver dag i U 11, 12.00 - 18.00 (stands, løpesedler, innsamling). Mobiliser alle medlemmer og venner (gå på lokale SV-ere, osv.)

Reis saka i klubber og foreninger, bevilg penger, start innsamlinger. Vedta støtteerklæringer som stiller krav til AP-flertallet i kom.styret. Om mulig: vedta kontingentforhøyelser.

Svært viktig for streikas stilling i opinionen er løpesedler og bøsser på gata.

RETT BLIKKET MOT HKB-STREIKA OG STØTTEARBEIDET!

O/FU

SSF....(forts.fra s.8)

noe som viser at SV ikke hadde mobilisert til tross for at vi kvelden før var uenige om antallet personer i styret. Riktignok hadde vi foreslått en uavhengig som vi mente var akseptabel, men de ser på uavhengige som vi godtar som våre folk, og innstilte på at styret skulle bestå av 13. De var usikre på om vedkommende kom, noe han heller ikke gjorde. Kameraten som hadde vært ledende, fikk forfall denne dagen. Det skapte vel ikke så veldig stor forvirring at en vikar stilte, de aller fleste kjenner vikaren, men at vikaren var på langt nær så dyktig, skapte jo problemer.

Under gruppediskusjonene skjedde mye rart. På ei gruppe var MLere helt eksemplariske, dem som ikke kjente sakene til bunns, tok likevel del i debatten på den ene og andre siden, stilte spørsmål og tok etterhvert de standpunkt de skulle ta. I andre grupper kjørte MLere beinhardt ut mot sosialisme. De forslo at ingenting skulle stiftes. MLere satt der og diskuterte mot hverandre, og til slutt var det bare en MLer igjen som var for at SSF skulle stiftes. Man blanda isammen kvinnefront og EEC og SSF. På andre grupper kom man med lure endringer til vedtektene. Sikkerheten ble til de grader forstått at man ville ha delegater til årsmøtet. Et annet sted var man ikke fornøyd med at styret kunne tilslutte SSF til tverrpolitiske aksjoner, man ville ha tretredjedels flertall. Et sted ville man ha vanlig flertall ved eksklusjoner.

Dette var vi slett ikke forberedt på. Vi var forberedt på å ta opp kamp hvis SVere begynte å tulle, men at våre egne skulle fikse opp vedtektene var uventa. Dersom vi hadde ønske å forbedre ting, ville vi, med vår arbeidsstil, tatt det opp med en del folk, be dem få enhet på dette i gruppa og ta det opp i plenum. Dette var ikke sagt til noen, derimot ble det sagt til folk at vi skulle prøve å få det vedtatt. Kanskje fikk ikke alle den beskjednen?

I plenum foreslår en fra AIK at vedtektene vedtas, de er bra nok å starte med. Vårt kontor står så alle kan se og klapper som ville. Men da

(forts.s)

"FEI VEKK ALLE SKADEDYR"

5

For ei stund siden leste jeg boka : "Fei vekk alle skadedyr". Den er en ypperlig beskrivelse av Kina som sosialistisk land, kampen mellom de to veiene. Konkret som den er, er den en skole i hva det vil si å tjene folket, hva det vil si å ha et proletært klassestandpunkt. Hva det vil si å være kommunist. Ingen kamerater bør unngå å lese den, og anbefale den til venner. Men framfor alt: LÆR AV DEN.

Hva er en kommunxist ? Mao sier at "en kommunist er storsinnet trofast og aktiv, revolusjonens interesser må være ham dyrebare enn livet, han må innordne sine personlige interesser, han må alltid og overalt holde fast på de riktige prinsippene, kjempe utrettelig mot alle slags feilaktige oppfatninger og handlinger og nettopp ved dette grunnfeste partiets kollektive liv og partiets forbindelse med massene. Han må vise større omsorg for partiets og massenes interesser, ha mer omsorg for andre enn for seg selv. Bare et slikt menneske er verdig å kalle seg kommunist".

Dette er store krav. Det krever mye å være kommunist. Borgerlige ideer er mye mer behagelige. Det er lett å være borger. Så lenge det finnes klasser vil "behagelige" borgerlige ideer alltid "stikke seg fram", mer eller mindre prege vår tenkning og praksis. Å erkjenne dette er en ting, og kjempe resolutt mot dem er en annen ting.

Akkurat i dag mener jeg det eksisterer en tendens i vår bevegelse som jeg her og nå vil prøve å påpeke. La meg få lov å understreke at dette ikke bygger på noen grundig analyse. Min erfaringsbakgrunn er svært begrensa. Likevel mener jeg det er riktig å legge det fram. Få kommentarer fra andre.

Korrigeringsa av krigskommunismen, m-l-bevegelsens tidligere slitsomme mareritt, har utvilsomt ført til mye bra. Likevel mener jeg at den har ført til en del overslag som i en del tid har utvikla seg. Kort vil jeg karakterisere disse overslag, tendensene som manglende vilje til politisk og ideologisk kamp, og sin ytterste konsekvens idealisme: Vår venn har mye rare ideer men noe annet er ikke å vente, så det er jo greit stilen. Tendens til passivitet, ansvarsløshet overfor partiet og massene, mekanisk arbeid og sløvheter.

Er dette en tendens i partiet? En alvorlig, voksende tendens? Jeg mener ja. Disse tendensene er hva Mao kaller LIBERALISMEN.

I går var jeg på demonstrasjonen til støtte for NARVE TH. Møteledelsen takket for at det var så mye folk tilstede. Mellom 2500-3000. Sjølsagt et bra tall, men er det bra nok? Gjenspeiler det solidariteten og viljen til kamp som opplagt eksisterer blant massene på denne saken? Gjenspeiler tallet styrken vi må møte gryende fascisme med, som øver i militaristisk kupp og fascistisk undertrykkelse av den norske arbeiderklassen og resten av folket? Har denne avsløringen som bekrefter hva vi lenge har hevdet, men som vi aldri tidligere har kunnet konkret påvise ført til en intensivering av kampen mot revisjonismen og den fredelige lefling med reaksjonen? Opplagt har dette skjedd, men i stor nok grad? Hvordan har hver enkelt kamerat mobilisert på dette spørsmålet? Mange kamerater mobiliserte ikke en gang seg sjøl. Etter demonstrasjonen snakka jeg med en kamerat som skamfullt fortalte at hun "egentlig hadde tenkt å snike seg forbi Universitetsplassen. Orket ikke å gå liksom." Hva er dette, kamerater? Rein og skjær liberalisme. Er det et enkeltstående tilfelle? Eller en del av en større tendens?

Jeg mener å se en tendens til at kamerater, til tross for at de vet at hovedoppgaven dekrever store anstrengelser og hardt arbeid, viker unna vanskeligheter og praktisk arbeid. Tar ting lettvindt. Er ikke dette liberalisme?

Lange møter var et av utslagene av krigskommunismen. Mange kamerater er flinke til å kritisere dette. Mange ganger, ofte for flinke. Det er overslag når en omtrent tyr til "stoppeklokka", når tidsrammer er det eneste som blir påpekt som kritikk av et møte. Og enda verre når en ikke prøver å finne ut hvorfor. Sjeldne møter har lett for å bli lange. Saker hopper seg opp. Forslag om møte hver fjortende dag faller derimot "tiåkerne" tungt for brystet. Antall møter og tid kan ikke behandles mekanisk. Det spiller vel for faen en rolle hva slags situasjon vi står i? Disse spørsmåla skjerpes fordi saker blir overfladisk og lettvindt behandla. Å ta lettvindt på ting, fare med harelabbe over ting er liberalisme.

I praksis ytrer denne tendens-

sen seg ved ansvarsløshet overfor oppgavene. F.eks. gjennomsyrrer ikke hovedoppgava arbeidet. Tendensen til "å legge hovedoppgave hjemme" når en er ute blant folk. Når det blir påpekt: "Nei det glemte jeg!" At vi ikke er flinke nok til å stå fram som eksempler overfor venner vi arbeider sammen med. Men tvert om mener at de kan tillate seg samme nivå som våre venner. Jeg sier mener, ihvertfall er det konsekvensen.

Dette er en tendens også innen partiet. "Veteraner" som senker seg ned på nivået til nye, uerfarne kamerater. Det ligger ingen nedvurdering i dette. Unnskyldninger av typen "skal ikke skremme nye folk", "korrigerer krigskommunisme", "Masse-linja" er tøv. Det er kort og godt degenerering til LIBERALISME.

Sjøl har jeg ei tid sett mye av disse tendensene. Først i det siste har jeg prøvd å påvise dem, bekjempe dem. Tidligere begrensa jeg meg til "å tenke mitt", ble bitter og skuffa. Diskuterte dem med mine "nærmeste". Dette skyldtes en del at jeg var usikker, ikke skjønnte hva som var galt. Men hovedsida mener jeg likevel var enda et utslag av en tendens, Liberalismen. Unngå ideologisk og politisk kamp, ikke legg spørsmåla på bordet. Passivitet og politisk furting marker en når en prater prater med kamerater. Jeg tror det er en nokså utbredt tendens.

~~~~~

STØTTER VI STREIKEN?

Støttearbeidet med Holmenkollbetjeningen har tatt forskjellige former. Initiativ til støttearrangementer er tatt av Streikokomiteen og Støttekomiteen.

Tirsdag 19. februar var det støtte-møte i Folkets Hus med et meget godt program. Salen var snaut halvfull.

Søndag 24. februar arrangerte Streikokomiteen konsert i Chateau Neuf med toppartister som opptredde gratis til inntekt for streiken. 150-200 folk tilstede. Det var uhyggelig få av våre folk, også av sentrale m-l'ere.

Innsamling til folka på gata har vært dårlig mobilisert og dårlig organisert (polititillatelse osv.)

Hva i all verden er i ferd med å skjje, folkens? Sommel og rot og elendig initiativ fra vår side i denne streiken er et slag i trynet på betjeninga som holder ut all mulig slags hets og

fra motpart

Liberalismen undergraver partidisciplinen, ødelegger kameratskapet, hindrer gjennomføring av politikken.

Mao Tse Tung sier, om opphavet til liberalismen: "småborgerskapets egenkjærlige, egoistiske natur som skyver egne interesser i forgrunnen og revolusjonens interesser i bakgrunnen. Nettopp dette er kilden til liberalismen i ideologien, i politikken og i organisatoriske spørsmål.

Liberalismen er veien til revisjonismen. Personlig prestisje og karrieremaking er noe som tilhører revisjonismen. Kommunismens drivkraft er ønsket om og viljen til å tjene folket i uegennyttig kamp for vår klasse. Vår eneste lønn er å se massenes gryende bevissthet og kamp, se dem våkne, se dem kjempe, sammen med oss, se dem forbanne fiendens framstøt, se dem smile over fiendens retrett og nederlag.

Er ikke dette lønn nok? Bekjemp liberalismen. Fei vekk alle skadedyr.

HIT HEILO.

Er det blitt slik at mange er mer opptatt av sitt personlige velvære? Er det mange som har lyst til eller faktisk sniker seg unna oppgaver som skal gjøres? Er Møtenes hyppighet og lengde blitt viktigere enn innholdet? Hvordan våger nye og usikre folk å spørre hvis veteranene er mest opptatt av at møtet skal ta slutt - for at det skal ta slutt.

RED

angrep fra motparten. Skjønner ikke m-l'erne at dette er en dødsens viktig sak? Skjønner vi ikke at taper betjeninga streiken, betyr dette et nederlag for arbeiderklassen, et nederlag for streik evåpnet?

Ta støttekonserten 24/2. Hele arrangementet var lagt opp av gutta på banen. Alle artistene opptredde gratis, og det er sjelden Willie Hoel, Gunders, Andres Diesen osv. gjør det. Andreas Diesen kom ikke, men han ga ikke faen i arrangementene. Han sendte telegram fra Andenes hvor han ikke fikk fly.

M-l'ere, derimot, ga stort sett faen kom ikke med unnskyldninger om for mange møter. Dette var på søndag. Det var avslappende underholdning. Ingen ville lide under å komme dit.

Forts. s. 7

SOSIALISTISK SKOLEFORUM STIFTA FORSØK PÅ EI OPPSUMMERING

At SSF er danna med et ikke så verst resultat, kommer delvís av at en del personer har jobba meget iherdig med dette. Likevel må vi være klar over at det ble begått en del alvorlige feil både under forberedelsene og på stiftelsesmøtet.

Mange kritiserer mangelen på politiske diskusjoner og noen kritiserer mangel på informasjon og / eller at den kom for seint. Det var aldri motsigelser blant dem som jobba med saken på at folk, ja, hele partiet skulle informeres og få muligheter til å diskutere dette. Vi regnet med at noen ville ha motsigelser på å opprette en slik organisasjon overhodet, fordi vi burde konsentrere oss om fagforeningsarbeidet, noen ville være imot at den skulle være sosialistisk.

Partiavdelinga ble oppretta omtrent samtidig med at SSFs AU satte i gang med arbeidet, og første avdelingsmøte midt i desember tok opp SSF. Vi hadde også avd.-møte i slutten av januar på dette, og på det tidspunkt var atskillig flere blitt overført til avdelinga, men ikke alle var til stede. Et av stedslaga hadde to møter i tillegg, sammen med sympatisører, et i begynnelsen av desember og et noen dager før stiftelsesmøtet. Dette skulle fungere som et oppsamlingsmøte, men det var fremdeles en del av avd.-folka som ikke hadde vært med på noen diskusjon.

Når det gjelder den skriftlige informasjonen var det heller ikke mangel på vilje. Det ble sendt innlegg både til TF og FFP før fristen for januarnummeret, mente vi. Men TF hadde forandra fristen på grunn av jula, og det

ble satt i gang arbeid for å få sendt det ut som vedlegg til TF. Da TF kom, viste det seg at dette ikke var lykket, og det var da klart at FFP ikke kom med noe januarnummer. Det eneste vi hadde å gjøre, var å prøve å få sendt innlegget til alle medlemmer i O/A, men dette ble altså ikke gjort.

I praksis må vi ha tenkt som så: arbeidet i AU glir og går, møter hver uke, motsigelsene blir løst med det ønskede resultat. Vi skal ha et møte seinere. Poenget er at vi var svært opptatt av å forberede oss til AU-møtene og jobba svært godt med det, men neglisjerte den nødvendige informasjon og ga ikke resten av partiet i O/A muligheter til diskusjoner.

I det hele tatt gikk det svært så bra i AU. Vi tok motsigelsene veldig grundig og satsa på enighet på alle spørsmål. Det vi nemlig frykta, var at SV-folka skulle sprette opp på stiftelsesmøtet og komme med tusen nye forslag. SV i AU var oppmerksom på dette, og det skulle satses veldig på dette at det AU ble enig om, skulle bli resultatet.

Først ca. to uker før stiftelsesmøtet oppstod det alvorlige motsigelser i AU. Det gikk på spørsmålet om hvor mange vi skulle få ha med i styret. SV sa åpent at de ville sikre at vi aldri fikk flertall i styret. Hvis vi hadde fire folk av tolv i styret, mente de seg sikre på at vår politikk aldri fikk flertall hvis den var i motsetning til SVs. Vi forlangte fem, aksepterte at vi var bedre skolert, var flinkere til å overbevise, men ville nettopp ha fem, for vi kunne ikke akseptere at vi skulle være en minoritet med bare talerett, men uten reell mulighet til å influere på politikken.

Vi hadde motsigelser på dette i laget. Noen mente at her var det såpass stort grunnlag for enhet at det ikke var riktig å kjøre beinhard kamp på fordelinga i styret - dessuten at det viktigste var hvem

SOSIALISTISK SKOLEFORUM fra s. 8

som skulle sitte der. Dette var det så alvorlige motsigelser på hos oss, at vi faktisk ikke opptrådte enhetlig på AU-møtet. Dette ble senere korrigert, men vi fikk aldri enighet i AU på at vi skulle ha fem av tolv. De ville ikke gå med på det, og mente at eneste løsninga var at AU leverte to innstillinger til styret.

Det var først da vi fikk sansen for tall. En uke før stiftelsesmøtet begynte vi å ta alvorlig på mobiliseringa av folk utenfor avdelinga. Faktum er altså at vi hadde ikke virkelig planlagt å mobilisere mer enn et passe antall, omtrent like mange som SV hadde hatt på sitt møte da de vedtok å sette dette i gang. Noen mener at dette viser at vi i realiteten mente at dannelsen av SSF ikke var en så viktig sak at vi ville sette i gang en stor-mobilisering. Først da det ble kamper, da det var fare for at de skulle mobilisere på antikommunistisk grunnlag og at vi skulle bli radert ut av hele styret på grunn av kjøttvekta.

Altså: Ønsket om å informere alle kamerater i hele landet om hva som var forestående, ønsket om å overbevise om at det var riktig å delta, var til stede, men ble ikke fulgt opp godt nok. Noen mener at selv det som var planlagt ikke var tilstrekkelig, at det var ei ny linje vi gikk inn for, nemlig en sosialistisk forening. Det menes at selv om folk fikk forklaring på hvorfor sosialistisk, var det bare skinnenighet, men ikke noen skikkelig forståelse. Partikamerater har trudd eller ment at vi er imot å danne eller delta i sosialistiske fronter. Dette viste seg nemlig da folk fikk FFP i februar, det oppsto ferverring, og hvordan kan vi gå med på noe sånt?

En ting til hadde vi store problemer med i forberedelsene. Vi forlangt å få fem folk i styret, men hadde store vanskeligheter med å finne fram til de personene. Det ble satt i gang jobbing med dette lenge før jul, men de to siste ble det funnet fram til i siste lita,

de fikk vite at de skulle inn i styret på stiftelsesdagen.

Det er blitt kritisert at vi inngikk avtaler om vedtkter, om program, om antall folk i styret. Grunnlaget for kritikken er vel at hvis avtaler inngås, kan ikke masser og kamerater mobiliseres til kamp, møtet ville bare strø sand på det som allerede er bestemt. Det er vel riktig, men det styrker oss grenseløst når SV-ere som tidligere ikke kjente oss og så på oss med stor mistro etter hvert begynner å skjønne at vi er til å stole på, at vi ikke lurar dem, men står på avtaler, og at vi er opptatt av å propagere at grunnlaget for samarbeid er gjensidig tillit, men at vi mobiliserer i tilfelle noen andre skulle bryte avtaler. Jeg vil si at dem som har sittet i AU har fått stor tillit til ML-ere og at de har sørget for å fortelle det videre. Kritikken tydet også på at vi ikke skulle inngå avtaler i tilfelle vi skulle få flertall på møtet og at det skulle utnyttes til vår fordel. F.eks. å forbedre noe eller kjøre inn flere av våre i styret. Resultatet av dette ville ha vært seier på møtet, men SSF ville gått til banns og vi hadde ødelagt et relativt bra forhold til SV. En kamerat hadde hovedgrepet på forhandlingene og forberedelsene til møtet. Det er ingen tvil om at hvis denne kameraten ikke hadde ledet arbeidet, ville alt blitt mye vanskeligere. Kameraten har lang erfaring i bevegelsen, har lang erfaring i å jobbe sammen med SF og NKP og viste uhyre store diplomatiske kunster samtidig som det slett ikke var mangel på kamp. Ingen av de andre hadde disse forutsetningene, men de lærte massevis og har vokst kraftig. En kan ikke kritisere kameraten for å ha monopolisert i forhold til resten av forhandlerne, men alt gikk utenom partiavdelingen. Avdelingen hadde store begynnerproblemer, og da ble det dessverre slik at man ikke skulle "plage" dem med alle disse problemene også, men at SSF-folk fikk greie seg sjøl. Dette hadde forhåpentligvis aldri skjedd dersom avdelinga hadde vært i sving.

På stiftelsesmøtet møtte 2/3 av dem som helt sikkert hadde lovt å komme. Vi hadde likevel et sikkert flertall,

(forts.s) 9

S T Ø T T   S O L K O M

Solkoms arbeid har vært nede i en bølgedal etter undertegnelsen av fredsavtalen. Ikke fordi vi trodde at krigen var over?, men resultatet var allikevel at mange la om pr oriteringa til andre felter.

Kambodsja-innlegget i forrige nummer av FFP streker opp ståa i Indo-Kina. Ikke bare raser kampene fortsatt i Vietnam, men GRUNK står foran en rask militær seier i Kambodsja. En seier som betyr økt støtte til PRR og som viser vei i folkenes frigjøringskamper. En seier som ikke vil bli tålt av Thieu og imperialistmaktene.

Solkom har viktige oppgaver ut-
over våren. For å få fart i sakene
trenger vi støtte. Vi ml-ere må
gå i spissen.

MEDLEMSKAP I SOLKOM ER EN SELVFØLGE FOR ALLE ML-ERE!
DELTA AKTIVT I INDO-KINA UKA 25 - 31 MARS!

Solkoms adr.: Uranienborgvn. 11, Oslo 3.
Send penger til Postgirokonto nr. 20 29 81
(merk tallongen hva beløpet gjelder - medlemskort
og For Vietnam vil bli tilsendt umiddelbart)

"ml-er i solkom"

[illegible]

INNSAMLINGSAKSJON / SOLIDARITETSDAG FOR CHILE.

Det chilenske folket og de partiene som kjemper for å styrte militær-juntaen i Chile arbeider i dag med å skape en felles politisk front. Denne fronten skal være det organisatoriske uttrykket for for denne kampen.

Støtte fra utlandet er uhyre viktig på det nåværende tidspunkt. En motstandsorganisasjon må bygges oppfra grunnen av. Politiske flyktninger må hjelpes. Folk innen Chile som har mistet arbeidet av politiske årsaker må støttes.

6. mars er fastlagt som Chile-dag over hele landet. 6. mars settes også igang en innsamlingsaksjon underparolen: STØTT DET CHILENSKE FOLKETS KAMP MOT FASCISMEN. Den skal fortsette utover våren.

Vi oppfordrer alle til å delta i innsamlinga. Materiale kan bestilles hos **Solidaritetskoniteen** for Chile.

Arbeidersamfunnets plass 1. Oslo 1.

Et minimum av det kameratene
bør gjøre er :

BLI MEDLEM AV SOLKOM som
koster 15,- i året, 7,50 ½-
året. Du får tilsendt allt
internt materiell, bl.a.
"FNL i Norge".

ABBONER PÅ "FOR VIETNAM"
Koster kr. 10 pr. år og du
er sikra minst 3 nr. i år.
I tillegg får du annet ekst.
materiell fronten utgir, bl.a.
et Kambodsja-hefte som nettopp
er ferdig.

Ved å bli medlem/abbonent sikrer du ikke bare frontens økonomiske grunnlag, men blir i stand til å skolere deg og dine i Indo-Kina og stå rusta til kampene som kommer.

KVINNEFRONTEN

Kvinnefronten avholdt sitt landsmøte 2. og 3. februar. Landsmøtet ble et stort skritt framover. 165 delegater møtte fra 44 forskjellige steder i landet. Medlems-tallet er fordobla fra forrige landsmøte.

Det som preget landsmøtet var et bredt og aktivt engasjement fra alle delegater. Dette var ikke et landsmøte for "de dyktige få" - landsmøtesakene er tydeligvis blitt grundig diskutert i lokal-gruppene rundt omkring, og dette gjen-speilet seg i diskusjonene, både i gruppene og i plenum.

Landsmøtet vedtok ny plattform, vedtekter og arbeidsprogram, og et handlingsprogram for kommende periode.

Motsigelser i fronten avspeilet seg i forslagene til plattform. Et par av forslagene gikk inn for at Kvinnefronten skulle ha en sosialistisk plattform - i mer eller mindre klare ordelag. Disse forslagene samlet til-sammen 12 stemmer av 165! De øvrige delegatene på landsmøtet gikk samlet inn for at Kvinnefronten må ta sitt utgangspunkt i de interesser som er mest brennende for norske kvinner i dagens samfunn. Den plattformen som ble vedtatt var lagt fram av Kvinnefronten i Tromsø.

Plattformen bygger på de erfaringer fronten har gjort i året som gikk, den peker på materielle årsaker til kvinneundertrykkinga og at vi må kjempe mot disse, f.eks:

80 % av kvinner i industrien tilhører lavtlønnsgrupper.

Det er en skrikende mangel på arbeidsplasser.

Når tilbudet på arbeid blir dårligere går det først ut over kvinner.

I dag har ikke kvinner de samme rettigheter eller muligheter for del-takelse i arbeidslivet som menn har, osv.

Ut fra en slik analyse følger våre viktigste kampoppgaver framover - som lønnskamper, kamp for flere og skikkelige daghjemsplasser, krav om arbeidsplasser osv.

Medlemmene i Kvinnefronten kan være uenige om hva som er årsakene til at kvinner ikke regnes med når det f.eks. gjelder arbeidsplasser, men vi er enige om at bl.a. mangel på arbeidsplasser gjør at vi i virkeligheten ikke er anerkjent retten til lønnet arbeid, og vi er derfor enige om en viktig kampoppgave.

Kvinner i et boligområde kan enes om at de ikke har reelle muligheter til å skaffe seg lønnet arbeid, fordi det ikke er daghjemsplasser til ungene, uten at de dermed har noen analyse av det kapitalistiske samfunn, eller ser sosialismen som den endelige løsning.

Skulle da målsettinga for Kvinnefrontgruppa i distriktet være å sette seg ned og diskutere seg fram til denne analysen - eller skulle vi reise kvinnene i om-rådet til kamp for flere daghjem-plasser!

Når AKP-jentene på landsmøtet gikk sterkt i mot en eller annen type "sosialistisk plattform" for Kvinnefronten, var ikke dette fordi "sosialisme skremmer norske kvinner" eller liknende vurderinger - men fordi det ikke er en sosialistisk kvinnefront som trengs i dag!

Vedtaket på landsmøtet har gjort det helt klart at Kvinnefronten skal være en kamporganisasjon hvor vi sloss for våre interesser, og ikke et forum hvor sosialister skal diskutere hvem som har den riktige analysen av kvinneundertrykkinga.

Det fåtall som angrep Kvinnefronten "fra venstre" på landsmøtet kan ikke ha trukket mange erfaringer fra arbeidet i året som har gått - deres innlegg tydet mer på skrivebordspolitikk og en grunnleggende mangel på forståelse for betydninga av praksis og kamp.

Samtidig ga landsmøtet Kvinnefronten en klar profil innafor kvinnebevegelsen i Norge i dag, ved at vi slo fast at det er materielle årsaker til undertrykkinga og at vi prioriterer kampoppgaver ut fra kvinners forhold til arbeidslivet.

Her står vi foran årsmøtet i KF i O/A. Over 1/4 av fronten er i O/A, og framgang her betyr mye for hele KF. AKP-jentene i KF jobber på et svært viktig kamp-avsnitt! Vi må styrke våre muligheter til å bli en drivende kraft i fronten, gjennom studier og grundige diskusjoner!

AKP-medl. i KF.

DNS ANGÅR IKKE BARE STUDENTENE!

SITUASJONEN NÅ

SV har nå bestemt seg for å stille et reint SV-styre mot oss i DNS. Bak en del kvasi-sosialistiske fraser er opplegget ganske enkelt: DNS skal brukes til å utvikle SV's program og strategi. Det har de også sagt ganske åpent. Det har vært skarpe reaksjoner mot dette både blandt SV-sympatisører og i sentrumsgrupperingene. Allikevel ville det være galt å overvurdere det gunstige i situasjonen - de fleste medlemmene i Universitetet SV har hittil vært svært lojale mot den råte ledelsen.

VÅR POLITIKK

HAR HITTIL VERT FOR UNNFALLENDE: Vi har angrepet parti-sjåvinismen deres, men for lite offensivt. Vi har også i for liten grad angrepet politikken ~~bak~~ bak frasene deres. En politikk som framstiller kampen for sosialismen som en kamp om ord, og SV som eneste representant for venstre-sida. Dette prøver vi nå å rette opp. Vi har også begynt en diskusjon om hva slags front vi ønsker. Går inn for en front mellom oss, SV og uavhengige sosialister, og samarbeid på forskjellige nivå med midtgrupperingene - ikke en front med alt inkludert Kristelig folkepartis studentlag, som SV har forsøkt å framstille det. Diskusjonen om grunnlaget for fronten må fortsette - bl.a. om vi ønsker sosialisme der.

HVA TRY DET OM SV VINNER?

- Seier for SV i DNS vil innebære et viktig nederlag for en riktig enhetspolitikk vi i lang tid har kjempet fram. Det er uungåelig at det også vil svekke enhetsarbeidet på andre felter.
- DNS som et redskap for folkets kamp vil bli betydelig svekket.

Både når det gjelder diskusjoner om viktige kampsaker, og muligheten for å føre denne videre i handling. Også den ~~xxx~~ prinsipielle diskusjonen vil bli svekka - istedet for diskusjon

om sosialimperialismen, vil vi få møter av t ypen "det spesifikke ved seinkapitalismen".

- En seier for SV vil framstå som en seier for politikken deres også på andre felter enn enhetsarbeidet. Det er opplagt at dette er ~~en~~ en alvorlig sak for hele pa rtiet.
- Almen vil en seier for SV på et slikt grunnlag styrke de verste kre ftene i SV. Det er en reell fare for at det kan bli vanskelig å forene styresamarbeid med sv med en progressiv plattform, hvis de får utvikle seg videre.

SKAFF DERE TO KLIPP OG KOM PÅ GENERALFORSAMLINGA

Vi må vinne over SV på generalforsamlinga - helst et krusende seier. Dette gjlder derfor alle partimedlemmer. Alle som overhodet kan, må derfor skaffe seg to klipp og gå på generalforsamlinga. (Du må ha artium for å bli medlem.)

MÖTEPROGRAMMET UTOVER:

VI VIL SÆRLIG OPPFORDRE FOLK
TIL Å GÅ PÅ DISSE MÖTENE:

- 9. mars: Kvinnens rett til arbeid -----XXX
- 16. mars: Irske kvinners frigjøringskamp
- 23. mars: Norsk oljepolitikk -----XXX
- 30. mars: åpent, se annonse i Dagbl.
- 2. apr.: Lønnsoppgjøret (TIRSDAG, -----XXX
i Folkets Hus!)
- 20. apr.: Norsk sjölbergning
- 27. apr.: Sosialistisk valgforbund .. -----XXX
- 4. mai: Idrett og politikk
- 11. mai: GENERALFORSAMLING

Alle mötene, unntatt om lønnsopp-
gjøret, holdes i Chateau Neuf,
lørdager, kl. 19.30.

ALTSÅ: ALLE SOM HAR ARTIUM OG KAN BLI MEDLEMMER: TO KLIPP OG PÅ GENERALFORSAMLINGA. DETTE ER IKKE EN VENNIG OPPFORDRING - DET ER EN POLITISK NÖDVENDIGHET.

- En som jobber med DNS -

I mars vil følgende kurs bli arrangert:

Kurs F: KOMMUNISTISK FILOSOFI fortsetter 6/3, 13/3, 20/3, 27/3

Kurs G: DISKUSJONSMØTE OM POSITIVISMEN 4/3

Kurs H: Faglig kurs 22/3, 29/3 og 5/4.

Kurs F og G er omtalt i forrige FFP og vi henviser til omtalen der.

Kurs I: OM IDRETT 28/3

FAGLIG KURS

Kursavgift kr. 15,-

Tidspunkt: 22/3, 29/3 og 5/4, alle dager kl. 19.00

Sted: spør lagsstyret.

Påmeldingsfrist: innen 11/3 over tlf. 42 62 69 (oppgi bare antall)

Antall deltakere: Maks. 3 fra hvert bedriftslag. Fagorganiserte i boliglag må kontakte partikontoret om evt. deltakelse.

Følgende emner blir tatt opp:

1.dag: Arbeid og kapital.

2.dag: Tariffoppgjør.

3.dag: Lokal faglig kamp.

Litteratur: Strasbourgertesene.

Røde Fane 2/73, om faglig politikk.

Anbefalt: Marx: Lønn, pris og profitt.

-": Lønnsarbeid og kapital

Problemstillinger til 2. Og 3. dag vil bli gjort kjent på 1.dag.

OM IDRETT

Kursavgift og sted kommer seinere.

Tidspunkt: 28/3 kl. 19.00

Alle interesserte partimedlemmer kan delta.

Saker som vil bli tatt opp:

- Hvorfor må idrettsbevegelsen bli et viktig område for kommunistisk arbeid? Idrettens betydning for kommunistisk arbeid på jobben (bedriftsidretten), for boligpolitikken (miljøpolitikken i bostedene), og for ungdomsmiljøet og for ungdomspolitikken i det hele tatt.

- Hvem kan vi forene oss med og hvem må vi slåss mot i idrettsbevegelsen?

Av bakgrunns litteratur anbefales Røde Fane 1/73, Idrett og klassekamp (oktoberhefte), BRYTNING, diskusjonsblad om idrett (fås i oktoberbokhandelen) og Kontrast 4/72.

Noen punkter fra Marx-Engels-skolen i Oslo:

Skolen er interessert i å komme i kontakt med kamerater som har tenkt (løst eller fast) på å sette i gang kurs om spesielle emner. Hvis dere har slike tanker vil vi kunne hjelpe med planlegging m.v., forutsetningen er bare at vi får beskjed helst 2 måneder før kurset er tenkt avholdt. M-E-skolens kontaktmann er å finne på telefon 20 63 10, 1.842.

Når det gjelder sikkerheten ved kursene vil vi igjen be om at folk møter uten merker, "SUF-vesker" o.l. som kan bidra til å identifisere oss. De som har biler må parkere et stykke unna møtelokalet.

SSF....(forts.fra s.4)

spretter folk som har vært medlemmer i årevis opp og protesterer høylydt.

Dette er uhørt. Dette er barnelærdommen vår, kamerater. Hvis vi er usikre på om en ting bør taes, spiser vi ikke middag med planer om å ta det under plenum. Men vi spør om det skal foreslås.

Dette førte til kaos hvor flere stemte i hytt og vær, der den ene kjente kameraten foreslo og den andre avviste. Det oppsto flere sentra. Trenger partimedlemmer fraksjonering for å vite at de ikke skal forholde seg slik? Var det slik at ledelsen undervurderte kameratene når det gjelder å ha disiplin på et møte? Det ser slik ut, men vi hadde ingen grunn til å forberede oss på at våre egne folk skulle lage kaos.

Selv om denne lange oppsummeringa er et resultat av en diskusjon, er det store muligheter for at den ikke er god nok. Jeg oppfordrer folk på det alvorligste til å ta opp uenigheter eller saker som kanskje ikke er tatt med her. Dessuten er det store muligheter for at mange fremdeles er uenig i opprettelsen av SSF, og selv om det er skjedd, er det ingen grunn til å la motsigelser ligge.

FRIST FOR INNLEVERING AV

INNLEGG 20. MARS

LEVERES PÅ KONTORET ELLER
AVDELINGSFORMANN

DET ER IKKE NØDVENDIG Å

SKRIVE PÅ STENSIL

OM SOCIALISTISK SKOLE FORUM I ELG.

REKKEFØLGE: 8, 9, 4, 12.